

forholdene maa disse Selskaber nemlig med ind under Helheden, og Lovforslagets § 1 er da affattet i Overensstemmelse hermed.

Det er for øvrigt, for saa vidt angaar Litra *b-d* og *f-h*, ordret enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 30. Juni 1919. Med Hensyn til Punkt *e*, der angaar Maksimaltakstbestemmelserne, er det af Grunde, der er anført i Telefonkommissionens Betænkning, og som jeg ganske kan slutte mig til, anset for rigtigt at udskyde denne Fastsættelse til 1. Januar 1923. Til den Tid fastsættes disse Maksimaltakster frit af Ministeriet for offentlige Arbejder, efter at ikke blot Selskabet, men ogsaa Repræsentanter for Abonnenterne har haft Lejlighed til at udtale sig om dette Forhold. I Virkeligheden har Selskabet med Hensyn til dette Punkt maattet gøre en overordentlig stor Indrømmelse. Medens Ø-Selskaberne var klare over og kendte de Maksimaltakstbestemmelser, de skulde virke under, før de tog Koncession, har det jydsk Selskab her givet sig ind under Ministeriet for offentlige Arbejders fuldstændig frie Afgørelse af, hvorledes disse Maksimaltakster skal være. Det maa, som sagt, anses for en meget betydelig Indrømmelse fra Selskabets Side.

Angaaende Koncessionens Indhold skal jeg blot bemærke, at medens de paagældende Selskaber for Øernes Vedkommende overfor Statstelefonen har Eneret paa hele Omraadet, har man paa Grund af det jydsk Omraades store Udstrækning, der nødvendiggør særlig svære Ledninger paa de lange Afstande, og under Hensyntagen til den hidtil bestaaende frie Konkurrence truffet Aftale om en Zoneinddeling, der deler Omraadet i 3 Zoner. I Hovedtrækkene faar Selskabet Eneret indenfor hver Zone og paa Trafikken mellem to til hinanden grænsende Zoner, medens Trafikken mellem Zoner, der ikke grænser op til hinanden, forbeholdes Staten. Som det ligeledes er angivet i Kommissionens Indstilling, er der truffet Aftaler om Bestyrelsens Sammensætning, om Adgang for Staten til passende Repræsentation indenfor Bestyrelsen og om Begrænsning af Udgifterne til Bestyrelsen.

Der staar endnu tilbage at gøre Rede for Ordningen af et meget vigtigt Spørgsmaal, nemlig Statens Anbringelse af Kapital i det nye Selskab. Straks ved Selskabets Stiftelse eller straks ved Jydsk Telefonaktieselskabs Overtagelse af de andre Selskaber blev der fra Selskabernes Side rejst et meget energisk Krav om, at Staten

i videst muligt Omfang skulde indtræde i det nye Selskab som Aktionær. Som ærede Medlemmer vil erindre, blev det 1919, da Koncessionen blev givet til det københavnske Aktieselskab, og da dette udvidede sin Kapital fra 18 til 36 Millioner, bestemt, at Staten kunde indtræde med Halvdelen af de 18 Millioner, altsaa 9 Millioner. Og det gjorde Staten. Noget tilsvarende ønsker man nu fra de jydsk Selskabers Side. Da Telefonkommissionen, inden den nærmere drøftede dette Spørgsmaal med Selskaberne, henvendte sig til mig desangaaende, svarede jeg, efter at have forhandlet med Stats- og Finansministeren, at Staten med Hensyn til Aktietegningen ikke vilde kunne strække sig videre end til at tegne Aktier for det Beløb, hvortil de overdragne Statsanlæg maatte blive ansat, samt for det Beløb som Erhvervelsen af de smaa Selskaber maatte koste. Det førstnævnte Beløb betyder ingen øjeblikkelig Udgift for Statskassen, og om det sidste Beløbs Størrelse er det vanskeligt at sige noget bestemt, men antagelig vil det komme til at ligge omkring 1 Mill. Kr. Selskaberne anmodede imidlertid indtrængende om yderligere Kapital, og dette Ønske støttedes fra Telefonkommissionens Side. Jeg har da, ligeledes i Overensstemmelse med Stats- og Finansministeren, ment at kunne gaa med til at foreslaa, at Staten paatog sig Garanti for et eller flere Obligationslaan til et samlet Beløb af i alt 15 Millioner, Laan, der amortiseres i indtil 40 Aar. En saadan Garanti vil selvfølgelig være en betydelig Støtte for Selskaberne, og paa den anden Side maa det efter Indholdet af den paagældende Koncession anses for udelukket, at det nogen Sinde vil kunne blive en finansiell Byrde for Statskassen. I Overensstemmelse hermed er Lovforslagets §§ 2—4 affattet. § 3, 1ste Stykke, er i øvrigt i nøje Overensstemmelse med § 3 i Lov af 30. Juni 1919, kun at det udtrykkelig siges, at det af Staten erhvervede bliver at overdrage til Koncessionshaverne.

Fra Abonnenternes Side synes der at være en Del Utilfredshed med det Forslag, der her er fremsat. Jeg har Følelsen af, at man i Virkeligheden er klar over, at de nye Maksimaltakster ikke kan fastsættes nu, men det, man fra Abonnenternes Side i og for sig ganske naturligt ønsker, er at komme til øjeblikkelige Nedsættelser i Taksterne. Det maa imidlertid efter de meget indgaaende Undersøgelser, som har fundet Sted fra Sagkundskabens Side indenfor Telefonkommissionen, erkendes, at om en Nedsættelse af Taksterne kan der neppe